

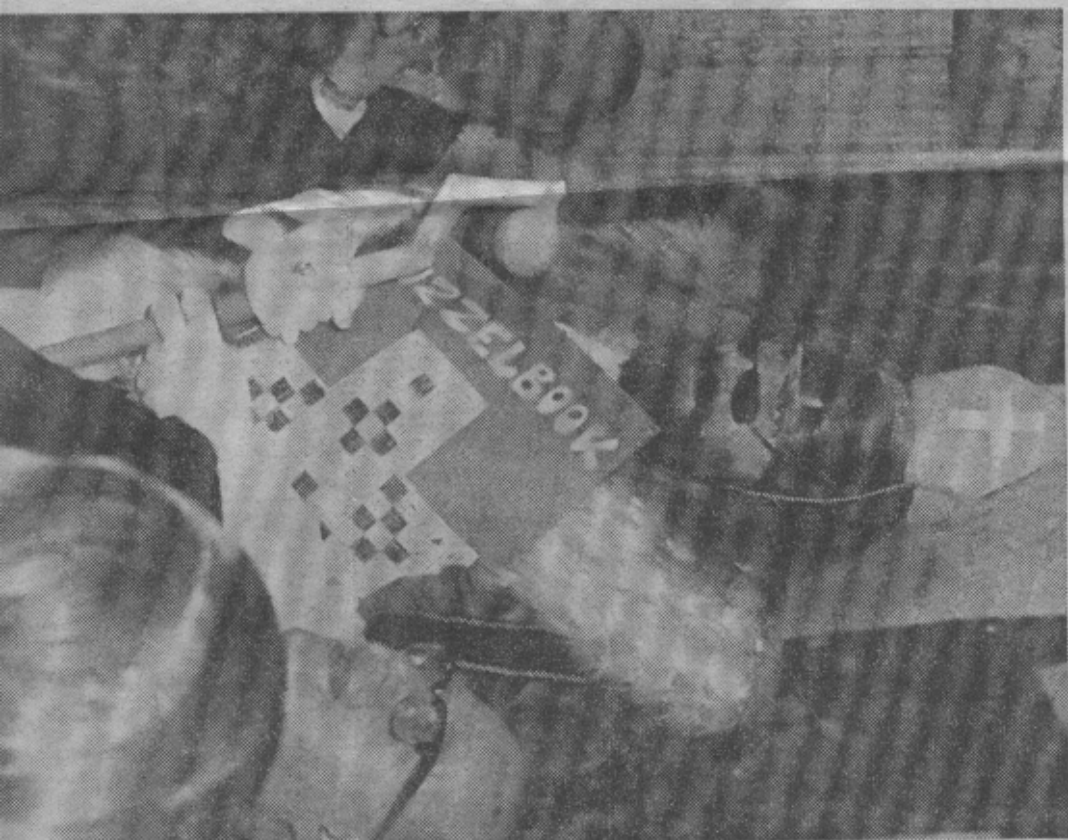
Vijfde Dies Natalis NUL

TINTTELENDDE STEMMING RONN INSTALLEATIE FRANS DOHMEN

MAASTRICHT — De vijfde Dies Natalis van de Narren Universiteit Limburg woensdagavond in Momustempel opende met een zeer persoonlijke Rede van de Manijefike Rector Jozef Hansen die klaagde over een mankement aan zijn been, waarvan de doktoren niet wisten of het een voetbalknie of een krambeen was. Verder deelde hij omtrent de evolutie in Roermond mede dat deze hoofdstad van Gelder tot nog toe alleen een bissjop had, maar nu ook een sex-shop. Dan verscheen Pleke Dassen, die zich verdienstelijk toegetakeld had als doedelzak-schot — een kostelijke verschijning — maar wat de tekst betreft er maar een beetje met de pet naar gooidde. Wel liet hij zijn poppen aardig dansen.

Pater Sangers uit Maaseik, maar eigenlijk uit Stevensweert, werd geïnstalleerd als Vieze-rector manjefikus en beantwoordde deze installatie met een geestige spech waar mee de avond meteen op peil was. Een jeugdige buutereedner Delissen uit Venlo kreeg een mooie kans voor dit select gehoor — er waren burgemeesters en zelfs een lid van G.S. en nog vól miejer — te laten horen wat hij waard was, stellig een belofte voor de toekomst.

Pieke Dassen liet nog eens zien dat hij op het punt van toetakelend cosschynen een meester is door te verlanje rode pruik en een miniatuurmijfertje. In zijn gevolg de rector manjefikus als Zwarte Piet met een Spaanse schone aan de arm. Een prachtige entree. Dan was het woord aan Pierre Huykens, een Boergondier uit Maasniel, die de benoeming van Frans Dohmen tot president-

de mijnwerkers nieuwe handen neergegeven. Overdag verdienen de kompeis wel wat minder, maar daar staat tegenover dat de nieuwe handden de nachten voor Willemien Sophie wat gezelliger maken. De enige cumlatsie waaraan Frans Dohmen zich oot schuldig maakte was dat hij tegelijk Limburger was en in Limburg ook nog een topfunctionaris.

Frans Dohmen vertelde dat hij voor dit feest gaarne naar Maastricht gekomen was. Hij hoopte er ook weer uit te kunnen geraken, want meestal komt hij dan in België terecht. Het leitmotief van zijn dankrede was dat je beter dom en wijjkunt zijn dan geleerd. Om deze reden was hij dan ook aanvankelij niet zo geporteerd voor een universiteit in Limburg. Voor die universiteit — aldus de heer Dohmen — hebben we enorm gevochten. We waren nog aan het vechten toen we ze al lang hadden. Dan kreeg Frans Dohmen een vuurood manteltje omgehangen en bovendien de decoratie van de Wanorde van de Nul.

Melden we dat de organisatie van deze academische zitting de bijzonder originele vondst, practiseerde. Zitheten Pierre Cnoops telkens als postbode opkomen met ingezonden stukken, brieven en telegrammen, en dat Pierre Cnoops, het natuurtalent van nummer grandioos alle academischnumor van de hele avond. Hulde aan Pierre Cnoops, het natuurtalent van de echte Limburgse buutte-humor.

Dr. C.